

ØSTRE LANDSRET DOM

afsagt den 17. august 2020

Sag BS-17350/2020-OLR
(12. afdeling)

C
(advokat Palle Stig Andersen)

mod

B
og
A
(begge ved advokat Dan Jordy)

Retten i Holbæk har den 31. marts 2020 afsagt dom i 1. instans (sag BS-23532/2019-HBK).

Landsdommerne Bloch Andersen, Annette Dam Ryt-Hansen og Mette Lyster Knudsen har deltaget i ankesagens afgørelse.

Helsingør Rets dom af 31. marts 2020 er anket af C med principal påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det påstævnte efter rettens skøn. Det er anført, at C vil påberåbe sig samme anbringender og beviser.

Indstævnte B og A har nedlagt påstand om principalt afvisning efter retsplejelovens § 368 a, subsidiært frifindelse.

C har over for afvisningspåstanden nedlagt påstand om, at sagen fremmes ved landsretten.

B og A har gjort gældende, at byrettens resultat er helt i overensstemmelse med de grundlæggende principper for fastlæggelse af sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 312, og at det ved Vestre Landsrets afgørelse, trykt i MAD 2009.2412, tillige er fastslået, at de grundlæggende principper for fastsættelse af sagsomkostninger finder anvendelse i sager om omkostninger ved skelforretning.

B og A har videre gjort gældende, at C har bevisbyrden for, at skelforretningen ikke skulle være nødvendiggjort af hendes adfærd og/eller omstændigheder, det påhviler hende at bære risikoen for. Denne bevisbyrde løftede C ikke for byretten, og der er i ankestævningen ikke fremkommet nye anbringender og/eller beviser, der kan begrunde, at sagen skulle kunne få et andet udfald for landsretten.

C har gjort gældende, at Hegnssynet fandt, at den afholdte skelforretning i alt overvejende grad havde været i B og As interesse. Heroverfor står Holbæk Rets afgørelse, som kom til et andet resultat. Netop dette forhold var og er baggrunden for anken, idet rettens afgørelse synes at bryde med de principper, der tidligere har fulgt af praksis, jf. blandt andet MAD 2010.2577, MAD 2009.1120 E og MAD 2016.85 V. Det forekommer blandt andet på denne baggrund ikke umiddelbart åbenbart, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet resultat.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 368 a, stk. 1, kan landsretten afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiell karakter, eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten.

Sagen angår, hvem der skal betale omkostningerne, i alt 87.432,80 kr., ved en skelforretning, der er rekvireret af B og A, og som blev afholdt den 6. marts 2019.

Landsretten finder, at skelforretningen må anses for begrundet i C og Fs tilkendegivelser om skellets beliggenhed, idet de har gjort gældende, at skellet ikke går gennem den eksisterende beplantning, men ca. 1 meter inde på B og As ejendom, således at beplantningen står på Cs ejendom, og parternes uenighed om, hvad der skulle ske med beplantningen i skellet. B

og A har fået fuldt ud medhold i deres standpunkt vedrørende skellet som værende gennem den eksisterende beplantning. Cs tilkendegivne adfærd med hensyn til rydning af beplantningen må således anses for uretmæssig. Under disse omstændigheder, og uanset at begge parter må anses for at have en interesse i en konstatering af ejendomsgrænsens rette beliggenhed, finder landsretten, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten.

Da sagen ikke er af principiel karakter, og andre grunde heller ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten, afviser landsretten herefter at behandle sagen i 2. instans, jf. retsplejelovens § 368 a.

Efter sagens udfald og behandling skal C betale 8.000 kr. til B og A i sagsomkostninger for landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Denne ankesag afvises.

I sagsomkostninger for landsretten skal C inden 14 dage betale 8.000 kr. til B. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.